

Υποδοχή Τιμίου Σταυρού στη Χαλάστρα και Εσπερινός της εορτής του Αγίου Ιωάννου Κουλακιώτου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Η υποδοχή του Τιμίου Σταυρού των Κομνηνών έγινε, χθες, στο προαύλιο του Ιερού Ναού Αγίων Νεομαρτύρων Ιωάννου και Αθανασίου του Κουλακιώτου Χαλάστρας. Το ιερό κειμήλιο κόμισε από την Παναγία Σουμελά ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. κ. Χριστόδουλος, εφημέριος του Ιερού προσκυνήματος.

Ακολούθησε πανηγυρικός αρχιερατικός εσπερινός της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Κουλακιώτου χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#) κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο Λόγο.

“Θα πρέπει να σηκώνουμε τον σταυρό που αντιστοιχεί στον καθένα μας, σταυρώνοντας τον εαυτό μας, τις αδυναμίες και τα ελαττώματά μας για χάρη του Χριστού. Θα πρέπει να ομολογούμε με παρρησία την πίστη μας και τη σχέση μας με

την Εκκλησία, χωρίς να φοβόμαστε τη γνώμη ή και την ειρωνεία των ανθρώπων, χωρίς να υπολογίζουμε τις τυχόν συνέπειες. Και τότε θα έχουμε τη χάρη και την

λά και τη
μούμε τη

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Εορτάζει και πανηγυρίζει ή πόλη τής Χαλάστρας, εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε και όλοι έμείς, πού συγκεντρωθήκαμε άπόψε στόν περικαλλή ναό τών άγίων Νεομαρτύρων, τών άγίων πολιούχων τής πόλεώς μας, τή μνήμη του̃ ένός άπό τούς δύο, τή μνήμη του̃ άγιου Ιωάννου του̃ Κουλακιώτου.

Άπό έδω, άπό τήν Κουλακιά, ξεκίνησε ό άγιος Ιωάννης στά σκοτεινά χρόνια τής Τουρκοκρατίας και πήγε στό Άγιο Όρος, στην περίφημη Άθωνιάδα Σχολή. Και στή συνέχεια επέστρεψε, για να προσφέρει στην πατρίδα του. Έγινε διδάσκαλος, σε μία έποχή κατά τήν όποία ό Έλληνισμός είχε ανάγκη άπό δασκάλους για να μπορέσει να διατηρήσει τή γλώσσα του, και, μαζί μέ τήν πίστη του, να κρατήσει τήν έθνική του ταυτότητα, πού κινδύνευε να χαθεί, καθώς ήταν υπόδουλος για σχεδόν τέσσερις αιώνες στους Τούρκους.

Γι' αυτό και ό άγιος Ιωάννης ό Κουλακιώτης βρέθηκε στό στόχαστρο τών Τούρκων, πού δέν ήθελαν τούς δασκάλους, πού δέν ήθελαν τούς ιερείς και τούς επισκόπους, και προσπαθοῦσαν μέ κάθε τρόπο να βροῦν άφορμή για να τούς έξοντώσουν. Η πιο εύκολη ήταν να τούς κατηγορήσουν ότι δήθεν είχαν πεί ότι ήθελαν να γίνουν μουσουλμάνοι.

Αυτό έκαναν και μέ τόν άγιο Ιωάννη. Τόν κατηγορήσαν ότι κατά τή διάρκεια ένός συμποσίου είχε πεί ότι θέλει να γίνει μουσουλμάνος. Η κατηγορία ήταν άνυπόστατη, αλλά ποιός μπορούσε να τήν άμφισβητήσει; Στο δικαστήριο όπου όδηγήθηκε ό άγιος Ιωάννης, όλοι οι Τούρκοι υποστήριζαν τό ίδιο. «Ναί, είχε πεί ότι θέλει να γίνει. Και άφου τό είχε», έλεγαν, «έπρεπε και να τό κάνει. Διαφορετικά είναι έξωμότης, είναι προδότης, και μία μόνο τιμωρία υπάρχει, ό άπαγχονισμός».

Στό δίλημμα αυτό, ένώπιον του̃ όποίου τόν έθεσαν, χωρίς δική του ευθύνη οι άλλόθρησκοι, ό άγιος Ιωάννης είχε μία μόνο έπιλογή: να μην άρνηθει τόν Χριστό και να όμολογήσει τή σταθερή πίστη του στο όνομά του.

Γνώριζε ότι ό Χριστός ζητά άπό όσους θέλουν να τόν ακολουθήσουν, να σηκώσουν τόν σταυρό τους και να τόν ακολουθήσουν. Και ό δικός του σταυρός ήταν τώρα ή όμολογία του̃ Χριστου̃ και τό μαρτύριο για τήν άγάπη του.

Αυτό έκανε και ό άγιος Ιωάννης ό Κουλακιώτης. Όμολόγησε μέ παρρησία και θάρρος ότι είναι χριστιανός και δέν θα άρνηθει μέ τή χάρη του̃ Θεου τήν πίστη του, και άνέβηκε στην άγχόνη, πού ήταν ό δικός του σταυρός. Θυσίασε τή ζωή του για να μην άρνηθει τόν Χριστό. Σήκωσε τόν σταυρό του̃ μαρτυρίου και κέρδισε τήν

αιώνια ζωή, τήν ὁποία μᾶς χάρισε ὁ Χριστός μέ τή δική του Σταύρωση.

Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ἀπόψε, θέλοντας νά τιμήσουμε τόν ἅγιο Νεομάρτυρα Ἰωάννη τόν Κουλακιώτη, τόν συμπολιοῦχο τῆς Χαλάστρας, μεταφέραμε καί ὑποδεχθήκαμε πρῖν ἀπό λίγο τόν τίμιο καί ζωοποιό Σταυρό τῶν Μεγαλοκομνηνῶν τῆς Τραπεζοῦντος, τό ἱερό καί ἱστορικό αὐτό θησαύρισμα καί κειμήλιο τῆς πίστεως καί τεκμήριο τῆς σωτηρίας μας, τό ὁποῖο φυλάσσεται στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Σουμελά καί στό Πανελλήνιο Ἱερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο.

Τόν μεταφέραμε γιά νά λάβουμε ὅλοι τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ τιμίου καί ζωοποιῦ Σταυροῦ, τή χάρη ἡ ὁποία ἐνίσχυσε τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Κουλακιώτη, προκειμένου νά λάβει τή γενναία ἀπόφαση νά θυσιάσει τή ζωή του γιά τήν πίστη του στόν Χριστό.

Καί σ' αὐτή τή θυσία του, ὅπως καί στή θυσία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου, καί ὅλων τῶν ἁγίων νεομαρτύρων καί μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας ὀφείλουμε τή διατήρηση τῆς πίστεως ἀλλά καί τῆς πατρίδος μας. Διότι, ἐάν ὁ ἅγιος Ἰωάννης καί οἱ ἄλλοι ἅγιοι μάρτυρες καί νεομάρτυρες δέν θυσίαζαν τή ζωή τους, δέν ὁμολογοῦσαν τήν πίστη τους στόν Χριστό, δέν σήκωναν τόν σταυρό τοῦ μαρτυρίου, τότε θά ἀτονοῦσε ἡ πίστη καί τῶν ἄλλων χριστιανῶν καί πολύ εὐκολά θά παρασυρόταν καί θά ἀρνοῦντο καί τήν πίστη καί τήν ἐθνική τους ταυτότητα.

Καί ἐάν ἐμεῖς θέλουμε νά τιμοῦμε πράγματι τούς ἁγίους μάρτυρες καί νεομάρτυρες, ἐάν θέλουμε νά τιμοῦμε τόν ἅγιο νεομάρτυρα Ἰωάννη τόν

Κουλακιώτη, τόν πολιοῦχο μας, τί θά πρέπει νά κάνουμε;

Θά πρέπει νά σηκώνουμε τόν σταυρό πού ἀντιστοιχεῖ στόν καθένα μας, σταυρώνοντας τόν ἑαυτό μας, τίς ἀδυναμίες καί τά ἐλαττώματά μας γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ. Θά πρέπει νά ὁμολογοῦμε μέ παρρησία τήν πίστη μας καί τή σχέση μας μέ τήν Ἐκκλησία, χωρίς νά φοβόμαστε τή γνώμη ἢ καί τήν εἰρωνεία τῶν ἀνθρώπων, χωρίς νά ὑπολογίζουμε τίς τυχόν συνέπειες. Καί τότε θά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ πού προσκυνήσαμε σήμερα ἀλλά καί τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουλακιώτου, τοῦ ὁποῦ τιμοῦμε τή ἱερά μνήμη του.

